

Posudek vedoucího diplomové práce

**Alena Švepešová, Československá hokejová reprezentace v letech 1945–1969,
Diplomová práce, FFUK 2015, 117 stran**

S jistým uspokojením mohu hodnotit diplomovou práci Aleny Švepešové, protože jde o kvalitní text, a navíc díky pilné práci autorky v mém semináři jsem mohl průběžně sledovat a usměrňovat (pokud jsem příležitostně byl se svými doporučeními úspěšný) její směřování. V české historiografii jsou dějiny hokeje zatím poměrně marginálním tématem, jemuž se věnují spíše nadšenci než profesionální historici, a proto lze jistě kvitovat s povděkem, že se autorka odhodlala vydat se tímto směrem výzkumu – a již v úvodu posudku říkám, že úspěšně.

Ačkoli v úvodu nejsou cíle práce explicitně vyjádřeny, lze je dovodit z rozepsání tematického uchopení a výzkumných otázek, jež si autorka položila. Obecněji řečeno, práce postihuje dvě tematické roviny. Za první rovinu politickou, kde se zaměřuje na postižení trendů vývoje „sportovní politiky“ ve vztahu k hokeji v československo-sovětských vztazích. Za druhé rovinu sociální, v jejímž rámci je věnována pozornost percepci mezinárodních zápasů hlavními aktéry, včetně fanoušků. Možná by v sociálně historickém semináři věnovat větší pozornost biografiím jednotlivých aktérů, jež by pak zpracovala do podoby kolektivního biogramu. Není to však výtka, spíše doporučení, kam může svůj další výzkum směřovat.

Práce je přehledně a logicky členěna do devíti kapitol (plus seznam zkratk a zdrojů, které asi nebylo nutné číslovat). Je jistě v případě diplomové práce potěšující, že autorka přistoupila ke svému tématu poněkud ze široka a věnovala úvodní druhou kapitolu zpracování obecnější problematiky zkoumání sportu ve společenských vědách, čímž přinejmenším ukázala svou solidní erudici studenta magisterského cyklu sociálních dějin, třebaže kapitola úplně organicky nesouvisí se zbytkem textu.

Jistý problém mám se třetí kapitolou o konceptech opozice a odporu – jakkoli je zpracována uspokojivým způsobem na základě reprezentativního souboru novější a příležitostně i zahraniční literatury. V semináři jsme tento problém s autorkou probírali a uznávám, že se maximálně vynasnažila propojit tuto konceptualizaci s následujícím textem o hokejové reprezentaci, kam se však v dostatečné míře nepromítla – a podle mého názoru promítnout ani nemohla. Sympatické je rovněž zpracování správní organizace československého sportu, jež tvoří nutný předpoklad porozumění mocenským mechanismům, které ovládaly ve sledovaném období i československý hokej.

Alena Švepešová má osobitý styl historické práce i psaní odborných textů. Nebývá to zase tak obvyklé, aby v magisterském cyklu měl již student takto vytříbený jedinečný a charakteristický styl práce, jakkoli ten je v jejím případě silnou a zároveň i slabou stránkou díla. Autorka je mimořádně silná v archivní heuristice. Dokázala dohledat v archivech, a nebo metodou řízených rozhovorů získat až neuvěřitelné množství dílčích důležitých i méně důležitých informací. Proto také musím její práci ocenit pro její mimořádné informační bohatství. Styl narace bych označil za reportážní. Jistě, uznávám, že samotné téma doslova svádí k uchopení v podobě bezmála sportovní reportáže. Zároveň pro sociálně-historické pojednání to podle mého názoru není styl úplně nejvhodnější.

Z jazykového hlediska nemám proti práci námitek. Stylisticky je práce kvalitní a autorka píše čtivě. Poněkud kostrbatá je podle mého názoru ovšem anotace v anglickém jazyce. Drobné formulační nedostatky nepřekračují obvyklý průměr.

Navzdory dílčí kritice, kterou jsem uvedl na předchozích řádcích, se domnívám, že Alena Švepešová vytvořila kvalitní text, plně odpovídající požadavkům, jež jsou kladeny na diplomovou práci v rámci historických ústavů. Žádný z vytykaných nedostatků nepovažuji za tak závažný, abych nemohl komisi navrhnout hodnocení známkou „výborně“.

V Praze, dne 7. září 2015

.....
Doc.PhDr.JUDr. Jakub Rákosník, Ph.D.